

[Borgbjerg.]

Det ærede Medlem talte om Armenien og kom ind i en Korstogsstemning. Han talte om, at jeg havde været patetisk o. s. v., der er ogsaa blevet talt om, at jeg har været lyrisk. Ja, hver Gang man kan begejstres for en ny og moderne Idé, hver Gang man taler patetisk — ja, hvad vil det sige: med Lidenskab —, saa kommer Haanen og Spotten. Men jeg kunde da vende det om og med mere Berettigelse tale om den falske Patos og uægte og daarlige Romantik hos dem, der begejstres for over tusind Aar gamle Ideer, for Korstogsideer, som det nu viste sig, at det ærede Medlem gjorde.

Det er nu nogle Aar siden, jeg saa det ærede Medlem i Anledning af den kinesiske Borgerkrig patetisk udtale sin Begejstring over, at General Feng var rykket frem mod Peking under Afsyngelse af kristne Salmer. Det var Korstogsideen. Det viste sig nu imidlertid senere, at det var en Røverhøvding, en Røverhøvding, som fik Navnet „den kristne General“. Denne saakaldte kristne General, denne kinesiske Røverhøvding, der rykkede frem mod Peking under Afsyngelse af kristne Salmer, vakte Begejstring hos det ærede Medlem og gjorde ham patetisk.

Første Næstformand (Pinstrup): Jeg vil henstille til det ærede Medlem at holde sig noget nærmere til det foreliggende Forslag.

Borgbjerg: Jeg bøjer mig selvfølgelig for Formanden, men det er de 19 Præster, jeg taler om, og de staar egentlig Emnet meget nær.

Jeg skal da kun til Slut sige til det ærede Medlem, at i hans Udtalelse om, at vi skulde ruste, saadan at vi blev farlige for vore Naboer, saa jeg ikke blot gammel Romantik og fuldkommen falsk Patos, men jeg saa saamænd ogsaa Bahnsons og Estrups Fysiognomier dukke op lyslevende. Jeg troede dog, vi var kommet saa langt, at vi ikke længere havde tro Disciple af Estrup og Bahnson, men det viser sig, at vi har en sidende i denne Sal, og gaar man udenfor denne Sal og gaar i Kirke om Søndagen, møder man ham endda i Præsteornat. Det havde jeg knap tænkt mig Muligheden af. Jeg tror for Resten, jeg kan slutte hermed.

Første Næstformand (Pinstrup): Jeg vil henstille til de følgende Talere at holde sig noget nærmere til det foreliggende Forslag og at fatte sig i Korthed, da det er Meningen, at hele Dagsordenen skal føres til Ende i dette Møde.

Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg definerede de internationale politiske Hyklere som dem, der i Ly af Fredstraktater og Voldgiftstraktater, Folkeforbundspagt og Kellogg-Traktat forfølger deres national-egoistiske Formaal og forøger deres militære Rustning. Hvis denne Definition er rigtig, hvad jeg ikke vil bestride, er der mange ansvarlige Statsmænd i den civiliserede Verden, der falder ind under denne Definition. (*Borgbjerg:* Det er der ogsaa). Ja, det mener jeg ogsaa, for efter min Mening har den macchiavellistiske Politik aldrig i Verdenshistorien været drevet paa en mere raffineret Maade, end den bliver i Øjeblikkets Europa og Amerika. Alt, hvad vi saa før Krigen af Fredsskaaltaler, Aftaler paa Fredskongresser og Aftaler mellem Staterne indbyrdes om Fred og Voldgift, blegner imod den himmelraabende Modsætning, som i Øjeblikket findes mellem Stormagternes ledende Statsmænds Ord og de respektive Staters Gerninger.]

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Bindslev har Ordet for en kort Bemærkning.

Bindslev: Jeg vil gerne om den kinesiske General Feng sige, at om ham hersker der endnu saa megen Uklarhed i Vesteuropa, at det ikke kan siges, at det ærede Medlem Hr. Borgbjergs Syn paa ham, at han er en Røverhøvding, passer. Jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Drøftelse heraf, da Stedet ikke er til det, men skal indskrænke mig til at benægte det ærede Medlem Hr. Borgbjergs Paastand. (*Borgbjerg:* Hvor kunde De saa prise ham, naar de ikke kendte ham rigtig?). Jeg er jo henvist til at tage min Viden fra Dagspressen, som det ærede Medlem staar nær, og jeg gaar ud fra, det ærede Medlem giver ogsaa mig Ret til undertiden at tage mine Meddelelser fra Dagspressen — at det i hvert Fald ikke er urigtigt at gøre det.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg spurgte mig, hvad jeg mente med de 19 Præsters Martyrium. Jeg vil sige, at jeg har ikke paa nogen Maade ønsket at tale haanligt om disse Præster. Er der kommet noget saadant frem i det, jeg sagde, saa beklager jeg det. Jeg har heller ikke med mine Ord villet antyde noget, der kunde udlægges som haanligt, jeg har kun villet konstatere, at der ikke med dette var forbundet noget Martyrium, og jeg har ikke dermed villet sige,